Lietas Nr. 127020213
Lietas arhīva Nr. 1-0202-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2013.gada 13.septembrī

šādā sastāvā: tiesnese K.Kraveca
ar tiesas sēžu sekretāri S.Kriškāni,
piedaloties sūdzības iesniedzējam SIA /Nosaukums A/ valdes priekšsēdētājam /pers. A/, pārstāvim /pers. B/, Valsts darba inspekcijas pārstāvei /pers. C/ 2013.gada 3.septembrī atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu SIA /Nosaukums A/ sūdzībā par Valsts darba inspekcijas 2013.gada 19.marta lēmumu Nr.04/362-2013-01-09/253.

Aprakstošā daļa

2012.gada 22.jūnijā un 10.jūlijā pret SIA /Nosaukums A/ (turpmāk tekstā – Sūdzības iesniedzējs) tika sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli Nr. AM 018179 un Nr. AM 016844, kuros tiek norādīts, ka 2012.gada 18.maijā Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas (turpmāk - Rīgas RVDI) amatpersonas veica SIA /Nosaukums A/ (turpmāk – SIA) pārbaudi /adrese/, kuras laikā tika konstatēts, ka SIA bez rakstveidā noslēgtiem darba līgumiem tiek nodarbināti /pers. E/ un /pers. F/. 2012.gada 19.maijā Rīgas RVDI amatpersonas veica SIA objektā atkārtotu apsekošanu, kur tika konstatēts, ka tiek nodarbināts /pers. G/. Pārbaudes laikā netika iegūti pierādījumi tam, ka SIA ar minēto personu būtu noslēgusi rakstveida darba līgumu.

2012.gada 10.jūlijā Rīgas RVDI amatpersona pieņēma lēmumu Nr.13L-594-2012-008 par administratīvā soda uzlikšanu SIA, jo SIA pārkāpusi Darba likuma 40.panta pirmās daļas un 28.panta pirmās daļas prasības, izdarot pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 41.panta otrajā daļā. Par minēto pārkāpumu tika uzlikts naudas sods 1200 Ls apmērā.

SIA /Nosaukums A/ pārsūdzēja Rīgas RVDI amatpersonas 2012.gada 10.jūlija lēmumu Nr.13L-594-2012-008 Valsts darba inspekcijas direktoram.

Ar Valsts darba inspekcijas direktora R.Lūša 2013.gada 19.marta lēmumu (turpmāk – Lēmums) Nr.04/362-2013-01-09/253 Rīgas RVDI inspektora R.Rovedera 2012.gada 10.jūlija pieņemtais lēmums Nr.13L-594-2012-008 par naudas soda uzlikšanu atstāts negrozīts, bet sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka administratīvajā lieta nav strīda par /pers. E/, /pers. F/ nodarbināšanas faktu SIA, bet ir strīds par to, vai starp SIA un /pers. E/ un /pers. F/ ar uzņēmuma līgumiem nodibinātās attiecības pēc savas būtības ir darba tiesiskās attiecības un, vai /pers. I/ ir SIA darbinieks, kurš nodarbināts ar rakstveida darba līgumu.

Iestāde, izvērtējot starp /pers. E/ 2012.gada 16.maijā noslēgto uzņēmuma līgumu Nr.6 un /pers. F/ 2012.gada 16.maijā noslēgto uzņēmuma līgumu N.7, konstatēja, ka Rīgas RVDI amatpersona tos pamatoti ir novērtējusi kā atbilstošus darba līgumiem, jo konkrētajā lietā ir saskatāmas darba tiesisko attiecību pazīmes, proti, konkrēta darba veikšana par atlīdzību, darbinieku pakļaušanās noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem (Uzņēmuma līgumu 1., 3., 8.punkts).

Iestāde pievienojas tiesību doktrīnā atzinumam, ka uzņēmuma līgums ir tuvs darba līgumam, galvenā atšķirība ir tāda, ka pēc uzņēmuma līguma ir jāsniedz konkrēts līgumā norādīts rezultāts, proti, uzņēmuma līguma priekšmets ir nevis darbs vispār, bet darba galarezultāta došana. Taču nav pareizi apgalvot, ka darba līgumā darba devējam nav svarīgs galarezultāts.

Uzņēmuma līgumu 1.punktā norādīts, ka ,,darba devējs uzdod un darbinieks apņemas izpildīt palīgdarbus veikala ORSAY izbūvē".

Starp sūdzības iensiedzēju un SIA ,,Hose" 2012.gada 3.maijā tika noslēgts līgums Nr.2/04/12 par remontdarbu veikšanu objektā. Līgumā noteikto darbu izpildes termiņš noteikts 2012.gada 13.maijs.

Lietai pievienots 2012.gada 16.maija darbu nodošanas-pieņemšanas akts, kas apliecina to, ka SIA ,,Hose" objektā ir pabeigusi darbus un darbi ir pieņemti, no kā secināms, ka darbs objektā ir izpildīts kvalitatīvi.

Līdz ar to iestāde lēmumā vērtē kritiski sūdzības Iesniedzēja argumentus par to, ka /pers. I/, būdams SIA ,,Hose" darbinieks pārbaudes dienā laboja nekvalitatīvi izpildītos remontdarbus. Lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka /pers. I/ ir SIA ,,Hose" darbinieks. Amatpersonas ir konstatējušas viņa atrašanās faktu telpās, kur darbus veic sūdzības einsiedzēja darbinieki. Pretējā gadījumā, nav saprotama viņa atrašanās objektā.

/pers. I/ nodarbināšanas fakts ir pierādīts ar dokumentāriem pierādījumiem. 2012.gada 19.maija aktā par konstatētajiem faktiem /pers. I/ norāda, ka objektā viņš strādā no 2012.gada 18.maija, viņam ir noteikts darba laiks no plkst.8.00. līdz pīkst. 14.00, par darba samaksu ziņas nav sniedzis un viņam nav noslēgts rakstveida darba līgums vai cits civiltiesisks līgums. Minēto ziņu atbilstību viņš ir apstiprinājis ar savu parakstu.

Iestādes ieskatā tie ir pietiekami pierādījumi, lai atzītu, ka /pers. I/ 2012.gada 19.maijā, proti, VDI amatpersonu pārbaudes laikā, SIA tika nodarbināts bez rakstveidā noslēgta darba līguma.

Novērtējot lietā esošos pierādījumus, Lēmumā secināts, ka SIA atsaukšanās uz citu uzņēmumu darbību objektā nav pierādīta, jo tas ir pretrunā ar lietā esošajiem lietas materiāliem. VDI, novērtējot visus lietas apstākļus, secina, ka sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi ir vērsti uz to, lai izvairītos no administratīvās atbildības.

Izvērtējot Uzņēmuma līgumus, iestāde konstatēja, ka Rīgas RVDI amatpersona tos pamatoti atzinusi kā noslēgtus par darba tiesiskajām attiecībām, proti, konstatējusi, ka konkrētajā lietā ir saskatāmas darba tiesisko attiecību pazīmes - darbinieku pakļaušanās noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem (Uzņēmuma līgumu 3., 8.punkts).

2012.gada 2.jūlijā Rīgas RVDI amatpersonai iesniegtos Uzņēmumu līgumus Nr.6-1 un Nr.7-1 vērtē kritiski un tos neattiecina kā pierādījumus šajā administratīvajā lietā un piešķir ticamību sākotnēji iesniegtajiem dokumentārajiem pierādījumiem.

Izvērtējot administratīvajā lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar tiesību normām, iestāde secināja, ka ar Uzņēmuma līgumiem starp V /pers. K/ un

/pers. E/ un SIA nodibinātas tiesiskās attiecības pēc savas būtības ir darba tiesiskās attiecības, kuru nodibināšanai saskaņā ar DL 40.panta pirmo daļu rakstveidā slēdzams darba līgums. Līdz ar to SIA ir pārkāpusi DL 40.panta pirmajā daļā noteikto un iestājas administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK 41.panta otrās daļas regulējumu. Darba līgumu nenoslēgšana, pastāvot darba tiesisko attiecību pazīmēm, ir prettiesiska un administratīvi sodāma rīcība.

Iestāde secināja, ka SIA izdarītais administratīvais pārkāpums ir ir izdarīts ar nodomu, jo SIA apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos. Un atbilstoši Metodiskajiem ieteikumiem, izvērtējot soda lielumu, iestāde uzskatīja, ka pārkāpuma būtība un raksturs ir tāds, ka uzliktais sods Ls 1200,00 apmērā ir samērīgs un līdz ar to Rīgas RVDI amatpersona nav pārkāpusi samērīguma principu.

2013.gada 17.aprīlī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā tika saņemta SIA /Nosaukums A/ sūdzība, kurā lūgts pilnībā atcelt iestādes Lēmumu.

Sūdzībā norādīts, ka iestāde nav ievērojusi LAPK 286. pantā noteikto sūdzības izskatīšanas termiņu 30 dienas par administratīva pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanu. Likumā noteiktais termiņš ir būtiski pārkāpts, kā arī tiek norādīts, ka likums neparedz termiņa pagarināšanu.

Norādīts, ka ar lietas materiāliem nav pierādīts fakts, ka /pers. I/ bija odarbināts tieši SIA /Nosaukums A/. Arī iestādei sniegtajos paskaidrojumos tika norādīts, ka persona /pers. I/ nestrādā SIA /Nosaukums A/, un telpu remontdarbus veic SIA „Hose" darbinieki, ar kuru SIA 03.05.2012. ir noslēgts līgums Nr. 2/04/12. Pēc darbu pieņemšanas un nodošanas, kas notika 16.05.2012., SIA konstatēja dažus nenozīmīgus, neizpildītus (nekvalitatīvi izpildītus) remontdarbus, kurus novērst apņēmās pats SIA „Hose". Lietā nav saņemti /pers. I/ paskaidrojumi, kā arī /pers. I/ netika izsaukts uz VDI apstākļu noskaidrošanai, kas liecina par paviršu lietas izskatīšanu un neobjektīvu secinājumu izdarīšanu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pēc Rīgas RVDI amatpersonas pieprasījuma tika uzradīti /pers. E/ un /pers. F/ noslēgtie uzņēmuma līgumi un reģistrācijas apliecības. Vienlaicīgi tika iesniegti paskaidrojumi un sniegta rakstveida atbilde par uzņēmuma līguma saturu. Par uzrādītajiem uzņēmuma līgumiem tika aizrādīts, ka tie nav korekti sastādīti un neatbilst uzņēmuma līgumam. Pēc minētā aizrādījuma uzņēmuma līgumi tika laboti.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nepiekrīt iestādes viedoklim, ka uzrādītie uzņēmuma līgumi atbilst darba līgumam, kas norādīts Darba likuma 40. panta otrā daļā, jo minētās pašnodarbinātās personas ar uzņēmuma līgumiem ir individuāli reģistrējušās Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistrā, pirms uzņēmuma līguma noslēgšanas tika uzrādītas viņu reģistrācijas apliecības. Vērtējot noslēgtos uzņēmuma līgumus iestāde nav vērtējusi SIA /Nosaukums A/ veicamā darba specifiku un tehnoloģisko procesu. Civillikums paredz, ka katrā līgumā var iekļaut arī blakus noteikumus, proti, nosacījumus, termiņus un pienākumus, sniegt dažāda veida informāciju utt. Tāpat nevar piekrist iestādes secinājumam, ka noslēgtajos uzņēmuma līgumos saistību mērķis ir darbs vispār, nevis konkrēts gala rezultāts. Civillikums neparedz konkrētu uzņēmuma līguma formu. Sūdzības iesniedzējs atsaucās uz Civillikuma 2212. pantu, kas nosaka, ka uzņēmuma līgumam piemērojami noteikumi par darba līgumu (I apakšnodaļa), ciktāl tie nerunā pretim sekojošo pantu noteikumiem. Vērtējot uzņēmuma līguma saturu, VDI amatpersonas viedokli var uzskatīt par apšaubāmu.

Sūdzībā norādīts, ka Lēmumā nav norādīti atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi, nav izvērtēts uzņēmuma mantiskais stāvoklis, tādā veidā nav ievērotas LAPK 32. panta prasības. Nenorādot minētos apstākļus, nav saprotams piemērotais administratīvā soda apmērs.

Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt iestādes pieņemto lēmumu.

Tiesas sēdē SIA /Nosaukums A/ valdes priekšsēdētājs sūdzību uzturēja uz tajā norādīto apstākļu kopuma un pamata.

Tiesas sēdē SIA /Nosaukums A/ pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ sūdzību uzturēja uz tajā norādīto apstākļu kopuma un pamata. Lūdza izbeigt administratīvu lietu, jo iestāde būtiski pārkāpta likumā noteikto 30 dienu termiņu sūdzības izskatīšanai. Papildus norādīja, ka ar administratīvās lietas materiāliem nav pierādīts fakts, ka /pers. I/ tika nodarbināts SIA /Nosaukums A/, bet ar /pers. L/ un /pers. F/ pastāvēja uzņēmuma līguma attiecības, nevis darba attiecības.

Tiesas sēdē Iestādes pilnvarotā pārstāve /pers. M/ sūdzību neatzina un lūdza to noraidīt, jo Sūdzības iesniedzēja vaina izdarītajā pārkāpumā ir pierādīta, kā arī norādīja, ka pēc informācijas no Valsts ieņēmumu dienesta datu bāzes /pers. I/ SIA „Hose" uzņēmumā vispār nav strādājis, tāpat arī otrajā uzņēmumā, ar ko SIA „Hose" bija noslēgts apakšuzņēmuma līgums, /pers. I/ nav strādājis. Tāpat tika norādīts, ka Iestādes rīcībā nav tādas informācijas, ka /pers. E/ un /pers. F/ ir reģistrējušies Valsts ieņēmumu dienestā kā pašnodarbinātās personas. Kā arī ja persona ir reģistrējusies kā pašnodarbināta persona, tad likums neaizliedz vienlaicīgi noslēgt arī darba līgumu. Pēc Iestādes rīcībā esošās informācijas /pers. E/ un /pers. F/ pēc reģistrēšanās kā pašnodarbinātās personas ir slēguši darba līgumus un strādājuši uz darba līguma pamata citos uzņēmumos.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. P/ norādīja, ka ir sniedzis paskaidrojumus Valsts darba inspekcijai, tāpat ir iesniedzis visus nepieciešamos dokumentus par saviem darbiniekiem. Norādīja, ka ir sniedzis paskaidrojumus par personu vārdā /pers. I/, norādot, ka /pers. I/ nebija SIA „Hose" darbinieks, nevarēja precīzi pateikt kāda apakšuzņēmuma darbinieks bija /pers. I/.

Motīvu daļa

Izskatot sūdzību par Valsts darba inspekcijas 2013.gada 19.marta lēmumu Nr.04/362-2013-01-09/253, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un viedokļus, liecinieka sniegtās liecības, kā arī izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, secināms, ka sūdzība ir nepamatota un ir noraidāma

LAPK 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, juridiskā persona — pēc tās juridiskās adreses Latvijā. Ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai juridiskās personas adrese neatrodas Latvijā, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas.

LAPK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa uzskata, ka Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK 272.panta prasībām.

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka sūdzībā norādītie argumenti ir tikuši izvērtēti iestādes lēmumā, un saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešajai daļai tiesa pievienojas iestādes lēmumā minētai motivācijai.

SIA /Nosaukums A/ saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta otrās daļas.

LAPK 41.panta otrā daļa noteic atbildību par tādas personas nodarbināšanu, ar kuru nav noslēgts darba līgums. Tātad saskaņā ar minēto normu

pie administratīvās atbildības var saukt darba devēju, kurš nodarbina citas personas (darbiniekus), bet darba tiesiskās attiecības (darba līgumu) nav noformējis rakstveidā.

Darba likuma 40.panta pirmajā daļā noteikts, ka darba līgums slēdzams rakstveidā.

Tādējādi, lai sūdzības iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajā tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka sūdzības iesniedzēja nodarbinājusi darbiniekus, ar kuriem nebija noslēgti rakstveida darba līgumi.

Tiesa atzīst, ka iestāde lēmumā ir pareizi konstatējis lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, ir vispusīgi novērtējis pierādījumus un izdarījis pamatotus secinājumus.

Tiesa noraida kā nepamatotu sūdzības iesniedzējas argumentu, ka /pers. E/ un /pers. F/ pārbaudes laikā nav bijuši darba tiesiskajās attiecībās ar SIA /Nosaukums A/, jo starp viņiem un SIA /Nosaukums A/ bija noslēgti uzņēmēja līgumi. Tiesa pievienojas lēmumā norādītajam, ka lielāka ticamība ir piešķirama pārbaudes laikā sniegtajai informācijai un proti 2012.gada 18.maijā aktam par konstatētajiem faktiem un /pers. E/ paskaidrojumiem, kurā viņš norāda, ka uz pārbaudes brīdi darba līgumi vai kādi citi civiltiesiski līgumi ar SIA /Nosaukums A/ nav noslēgti, bet objektā strādā jau trešo dienu. Pēc pārbaudes izdarīšanas sūdzības iesniedzēja pārstāvis iestādei ir iesniedzis uzņēmuma līgumus un vēlāk izlabotos uzņēmuma līgumus, tomēr tie tika iesniegti pēc apsekojuma. Līgumi tika noslēgti ar 2012.gada 16.maiju, kas ir pretrunā ar /pers. E/ pārbaudes laikā sniegto rakstisku paskaidrojumu. Tas apstāklis, ka /pers. E/ un /pers. F/ ir reģistrētas LR Valsts ieņēmumu dienestā, kā pašnodarbinātas personas, nevar ierobežot viņu ar Darba likumu piešķirtās tiesības. Bez tam izvērtējot noslēgto uzņēmēja līgumus kopsakarā ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, secināms, ka iestāde pamatoti tos atzinusi kā noslēgtus par darba tiesiskajām attiecībām, ar uzņēmēja līgumiem nodibināto tiesisko attiecību laikā pušu starpā pastāvēja darba tiesiskās attiecības, proti tie noteica darbinieku pakļaušanās noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem.

Tiesa noraida, ka nepamatotu sūdzības iesniedzēja argumentu, ka /pers. I/ bija SIA „Hose" vai SIA „Hose" apakšuzņēmuma darbinieks, nevis SIA /Nosaukums A/ darbinieks un pievienojas iestādes lēmuma argumentācijai, ka ar 2012.gada 19.maija aktu par konstatētajiem faktiem konstatēts, ka /pers. I/ strādā objekta no 2012.gada 18.maija, viņam ir noteikts darba laiks no 8.00-14.00. Amatpersona ir konstatējušas viņa atrašanās faktu telpās, kur darbu veica sūdzības iesniedzēja darbinieki. Arī tiesas sēdē liecinieks /pers. P/ nevarēja skaidri paskaidrot kādā uzņēmumā strādāja /pers. I/, norādīja, ka SIA „Hose" /pers. I/ noteikti nestrādāja.

Līdz ar ko tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka starp minētajām personām un SIA /Nosaukums A/ faktiski pastāvēja darba tiesiskās attiecības bez rakstveida darba līguma noslēgšanas.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja lūgumu izbeigt tiesvedību lietā, jo iestāde ir nokavējusi sūdzības izskatīšanas termiņu, tiesa uzskata, ka minētais apstāklis, saskaņā ar LAPK 289.^{12}.pantu nevar būt par pamatu lēmuma atcelšanai un tiesvedības izbeigšanai.

LAPK 41.panta otrā daļa noteic, ka par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā uzliek naudas sodu darba devējam – juridiskajai personai – no piecsimts līdz diviem tūkstošiem latiem (redakcija spēkā no 2013.gada 29.maija).

Sūdzības iesniedzējai par izdarītajiem pārkāpumiem uzlikts naudas sods Ls 1200.

LAPK 32.pants noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Izvērtējot piemērotā naudas soda Ls 1200 apmērā samērīgumu, tiesa piekrīt Lēmumā norādītajam, ka darbinieku nodarbināšana bez rakstveida darba līguma noslēgšanas ierobežo privātpersonu tiesiskās intereses un var radīt tai būtiskas kaitīgas sekas, tomēr ņemot vērā, ka ar 2013.gada 25.aprīļa grozījumiem LAPK ir izdarīti grozījumi 41.panta otrajā daļā, samazinot sankcijas robežas no Ls 500 līdz Ls 2000, kā arī ņemot vērā, ka lietā netiek konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi un šādi pārkāpumi izdarīti pirmo reizi, tiesa uzskata, ka samērīgs ar pārkāpumiem un atbilstošs pārkāpumu raksturam būtu naudas sods Ls 500 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.^{7}, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}, 289.^{18} pantu, tiesa,

nosprieda:

sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ sūdzību daļēji apmierināt.

Grozīt Valsts darba inspekcijas direktora 2013.gada 19.marta lēmumu Nr.04/362-2013-01-09/253 daļā par piemēroto administratīvo sodu, nosakot naudas sodu Ls 500 (piecsimt lati) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā.

Tiesas spriedums sastādīts un pieejams 2013.gada 13.septembrī.

Tiesnese K.Kraveca